El quart rei mag

Per PepMaria el dc., 15/01/2014 - 09:00

*Aquest conte, en diverses versions i amb diversos finals, corre pel món del lleure dels infants. N'he fet la meva versió.*Tothom sap que els reis mags d'Orient eren tres: Melcior, Gaspar i Baltasar. Però alguns autors diuen que hi havia un quart rei mag. El rei Oleguer surt molt menys perquè no va arribar a Betlem a temps per adorar l'Infant Jesús. Però ell també havia sortit del seu país, animat per l'estrella de Betlem. Només que pel camí va tenir alguns problemes...Com tots els reis, va trigar molt a fer els preparatius. Al sac hi va posar una caixa de maragdes per oferir-les al Nen Jesús. Seguint l'estel, el rei va arribar en un camp on treballaven uns pagesos. Li van explicar que havien tingut un any de molta sequera, i que la collita havia estat molt dolenta. El rei es va commoure profundament i, obrint la seva caixa, els va donar una maragda i a més el seu anell d'or perquè compressin menjar i llavors per a la següent collita. I es va quedar un temps amb ells.Dies més tard, va arribar en un poblet de pescadors, on una velleta li va explicar que un temporal terrible els havia enfonsat el vaixell amb què tot el poble pescava. Altra vegada, el rei es va commoure i es va desprendre d'una segona maragda. A més, els donà el seu cinturó luxós, i també es va quedar unes setmanes vivint amb ells.Camí enllà, el rei va entrar en una ciutat. En un dels barris més pobres, una colla de gent estaven fent una casa per a una parella jove que s'havia de casar. El rei, que seguia cedint a la generositat, els va donar la seva corona i també una altra maragda de la caixa. Dies després, amb la casa acabada, els nuvis es van casar i tot el barri va convidar-lo a compartir la seva alegria.I vet aquí que el viatge es va anar allargant i retardant.Durant els anys del seu viatge a Betlem, cada nit abans d'anar a dormir el rei Oleguer feia sempre el mateix. Abans de posar-se el pijama i rentar-se les dents, sortia a l'aire lliure i passejava en silenci sota el cel estrellat. Tot passejant, donava gràcies a Déu per estar viu, per la gent que havia conegut, per tot el que li havien ensenyat, i per haver-los pogut ajudar. Però també li venien ganes de tornar enrera, cap a la seva vida de rei, quan tothom el venerava. "Val la pena de seguir l'estrella? Val la pena anar aturant-me a ajudar la gent?"- es preguntava. Al final acabava dient bona nit a l'estrella de Betlem i s'adormia confiant que un dia algú li revelaria la resposta a les seves preguntes...Després de moltes altres aventures, per fi va arribar a Betlem, sospitant que arribava tard... Va preguntar per Maria, Josep i l'Infant Jesús. Li van dir que feia anys que aquella família havia marxat de Betlem, que Jesús s'havia fet gran, i que ara recorria el país d'Israel predicant i ajudant a la gent. Últimament l'havien vist per Jerusalem. El rei va decidir anar-se-n'hi tot seguit.Es feia fosc quan entrava a Jerusalem. La ciutat bullia de forasters, que arribaven per a celebrar la festa de Pasqua. Va preguntar per Jesús de Natzaret, i li van dir que estava prop del Temple. Emocionat, se n'hi va anar corrents. El va trobar en una plaça al peu del Temple, envoltat de pobres, malalts, nens i nenes, i dones vestides molt provocativament. El rei es va apropar al grup i va parar l'orella.Jesús deia: "Veniu, amics de Déu i amics meus. Estigueu sempre amb mi i sigueu feliços. Perquè tenia gana i em vau donar menjar, tenia set i em vau donar beure; estava a la presó i em vau visitar; era pobre i em vau ajudar. Potser em direu: "¿Quan et vam fer tot això si t'acabem de conèixer?" I jo us dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi, li fèieu a Déu mateix"...Al rei Oleguer se li va fer un nus a la gola. Es va retirar a un racó. Sentia de lluny la veu de Jesús. Mirava la caixa de maragdes buida; es veia brut del viatge, sense corona, ni ceptre ni anell; i recordava tota la gent a qui havia donat el seu temps i les seves maragdes durant el camí. Jesús acabava de respondre la pregunta que el rei s'havia estat fent cada nit, davant de l'estel de Betlem. Sí: valia la pena haver seguit l'estel, haver-se despullat dels seus béns i haver ajudat la gent. De sobte, es va adonar que s'havia fet de nit. Va aixecar el cap i veié que l'estrella que l'havia guiat tots aquells anys feia pampallugues. I el rei li va contestar amb un somriure. *· Quins dilemes tinc en relació amb les principals ocupacions o missions que porto entre mans?· Quines pràctiques d'interioritat m'ajuden a elaborar i resoldre aquests dilemes?· En base a quins valors fonamentals resolc aquests dilemes?*